

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplădi Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ.

I.

Deodată cu mărețea adunare culturală dela Lugoj, care a ridicat pe un timp măcar toate inimile românești, a apărut în mijlocul entusiștilor Români adunați în centrul bănațean și o carte de epocală însemnată, care avea privilegiul de a purta un titlu ne mai purtat încă de nici o altă carte a literaturii românești: *Enciclopedia Română*.

Nu se putea o apariție între împregiutări mai favorabile, decât cele date *Enciclopediei Române. Asociațiunea transilvană*, prima noastră societate culturală-literară a tuturor Românilor din Ardeal, Bănat și Ungaria, făcuse cel mai mare pas dela înființarea ei încoace, și se declară între aplausele celor de față și între aprobările celor de acasă, de paladiul cultural al tuturor fraților de un sânge și de o soarte din această țeară, fără considerare la granițele vechi politice. — Acest pas, prin care câmpul „Asociațiunii” s'a lărgit așa de mult, a deșteptat o însuflețire generală, care a înrădit și a înăruit zilele dela Lugoj, pentru a nu le mai putea uita. S'a sigilat înfrățirea tuturor fraților, s'a proclamat solidaritatea națională pe terenul cultural și s'a desăfurat stindardul culturii naționale, sub care hotărâți sunt toți Români la lupta până la moarte, și a-l purta din învingere în învingere.

O elevație de suflet caracterisă dispoziția generală, și într'un moment dat am văzut reînviind amintirea acelor zile mărețe, când părinții noștri întru-ni în număr de 40.000 pe „*Câmpul libertății*” au jurat sub cerul liber, înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, că vor „*susține todeauna națiunea noastră română*” și vor „*apera legea și limba noastră română, precum și libertatea egalității și fraternității*”. — Era momentul când *imnul nostru național*, sfânt prin amintirea luptelor sângeroase de care se leagă, a răsunat sub cerul liber, la razele sombre rumenii de foc bengalic, cântat de 700 de țărani români, și acompaniat în inimă de atâtea mii, cari stau cu capetele descoperite, răpiți cu toții, și pîntrunși adânc cu toții, dela vâdă până la opincă.

Și în zile de astfel de entuziasm și înălțare generală, — în zile de astfel de solemnități pîntrunzătoare a apărut *Enciclopedia Română*.

Cu cea dintâiu pagină ea ne aruncă la începutul istoriei noastre bimilenare, la izvorul neamului nostru românesc, prezentându-ne icoana *columnaei lui Traian* din Roma. Apoi ne trece cu o mare săritură prin timpul nepetrus de întunecat, ca să ne scoată deodată la lumina epocii lui *Mihail-Viteazul*, prezentându-ne statua lui măreț. Și în sfârșit ne pune în față cele mai mari monumente ale românismului, pentru a ne prezenta prin câteva figuri grăitoare taria prezentului, pe care se va întea în viitorul neamului nostru: prin *credința* în Dumnezeu, prin *lumina științelor*, prin *farmecul moralisator al artelor* și prin *munca* ostitoare a industriei și o comerțului.

În momentul, când *Asociațiunea* trecea granițele strimte și aproape necunoscute ale Ardealului, ca se întindă mâna sa și celorlalți frați de sub coroana Sfântului Stefan, în același moment vine și *Enciclopedia* și ea se ridică cu mult mai sus, fiindcă nu e legată de actualitate, nici de frênele guvernărilor trecătoare, nici de cel al legilor schimbătoare. Ea cuprinde într-o privire trecut și prezent românesc fără de considerații politice, — pentru că știința nu știe de procurori și gendarmi ori detectivi. Mai mult, ea ne scoate și din marginile descrise de principiul național, și ne trece puțin și în imperiul vast al *umanității*.

Astfel „Enciclopedia” păsește în fața noastră cu niște vederi mult mai largi decât „Asociațiunea”. Așa e firea „enciclopediilor”.

Am zis, că „Enciclopedia Română” și-a făcut apariția între împregiutări favorabile. Trebuie să mă coreg. Împregiutările au fost numai la aparență favorabile.

Constat un singur fapt, pentru a se dovedi aceasta. Nu numai „*Tribuna*”, dar nici o gazetă românească n'a remarcat la timpul seu apariția acestei cărți, așa cum ea de fapt o merită, ca o carte epocală în literatura noastră. Și de ce?

E explicabil. Atunci, când ar fi trebuit să se facă, „Enciclopedia” a dispărut prin mulțimea de momente însemnate, ce le-au oferit înșiși adunarea *Astrei*. Faptul, că „Asociațiunea” și-a lărgit câmpul de activitate, faptul, că la adunarea din Lugoj s'a celebrat înfrățirea Românilor din toate părțile și de toate nuanțele; faptul, că în Lugoj s'a desăfurat steagul solidarității naționale pe terenul cultural, — toate acestea au fost momente, cari au cuprins întreagă opinia publică și au înălțat întreagă atențiunea ei. Sărbările culturale ce s'au dat acolo, producțiunea corurilor și toate celelalte momente înalte ne-au atins sentimentele, și ne-au impresionat așa de profund, încât săptămâni întregi am avut destul obiect de preocupățiune din înseși aceste impresiuni.

În mijlocul aceluși entuziasm, al acelei elevații de sentiment, nu e nici o mirare, dacă apariția unei cărți, fie ea ori-cât de importantă și epocală chiar, se perde ca și apariția unui ziar în decursul unui concert frumos.

E firesc. Pentru că momente ca cele petrecute la Lugoj, ori-cât de mult s'ar fi accentuat caracterul lor exclusiv cultural, totuși pentru noi ele au fost de mare însemnată politică. Și aceasta nu numai pentru că la poporul românesc din Ungaria, în condițiunile de acum, cultura națională și politica națională sunt aproape una, ci și pîntrun-că momentele acelea „culturale” se petreceau într'un timp de resigăție, într'un timp de disgust politic.

Când în giur de noi vijiau, luni de-arindul, certe, personalități și mardării de rind, nu e mirare, că la un accent curat, principal, înalt și național, — fie fi fost el și curat „cultural” — inimile se încălzeau și sufletele se înălțau la înălțimi rari.

Toate acestea „Enciclopedia” nu le atingea, pentru că nici nu le putea atinge.

Cel-ce a dat de vre-un exemplar — căci mulți nici nu le-au văzut — a putut să-l jertfească un moment, o privire pe pagina titulară, și o aruncătură de ochi peste ilustrațiile, cari din întâmplare cad pe fețele deschise; — încolo nimic. Doar nici un moment de reflexiune asupra însemnătății ei nu i-a dat, pentru că i-a lipsit timpul și liniștea recerută.

Înșiși apariția acestei importante cărți s'a făcut cu prea multă modestie, și nu în forma potrivită importanței sale. Pentru că ea s'a făcut, în condițiunile obicnuite ori-cărei cărți, ce apare de sub tipar, fie chiar un călindar a cărui valoare se trece cu anul.

„Enciclopedia Română” este o carte care în felul seu este prima în literatura română; care este produsul unei munci colective, dată de vre-e 200 dintre cei mai distinși bărbați ai noștri; apoi este o carte ce apare sub auspiciile „Asociațiunii transilvane”, spre a marca un moment mare — și onorific pentru „Asociațiune” — în istoria culturii noastre și în istoria înșiși a „Asociațiunii”. S'ar fi putut face deci, ca apariția ei să se anunțe într'un mod potrivit în înșiși adunarea generală din Lugoj printr'un discurs despre însem-

nătatea enciclopediilor peste tot, și a unei enciclopedii românești în special.

S'ar fi putut face, ca în mijlocul adunării *ex offio*, să se fi arătat datorită fiecărui Român cult de a sprigini o atare întreprindere, de care are să se lege cinstea „Asociațiunii” și a noastră — dacă reușește — sau întors, dacă dintr'un indiferentism cultural n'ar reuși din lipsă de sprigin, — ceea-ce de altfel este exchis.

Dar chiar și atunci, când apariția ei s'ar fi făcut într'un mod așa de solemn și oficios, impresiunea ce ar fi lăsat-o primul număr ar fi fost trecătoare, pentru că... — tocmai, pentru că a fost numai primul număr, care la o enciclopedie e tocmai ca și prima literă într'un alfabet.

Apoi, fără de aceea: acolo, unde pulsa așa de viu și de cald sentimentul național, unde toți erau cuprinși de dispoziții vesele, solemne, de mândrie națională și de entuziasm, acolo nu era loc potrivit pentru primirea unei opere, care este *productul* muncii serioase, obositoare, și al cărei cuprins e așa de rece științific, instructiv și — ne-politic.

Acolo, unde ni-se atingea așa de imediat, așa de puternic și sguitor coardele sentimentului național; acolo, unde ne răsună în suflet „poesia caracterului” — vorba lui Ihering —; nu putea să ne mai atingă o carte, multă și rece, care vine cu pretențiuni așa de prosaice de a ne învăța și instrua „de omni re scibili...”

Acuma însă, când entuzismul deșteptat de sgomotoasele și înălțătoarele sărbări s'a răcit, și n'a mai rămas decât în amintiri și în restul impresiunilor adânci; acum, când vedem cum munca începută la „Enciclopedia” se continuă cu același zel și perseverență — acuși apare al doilea fascicol —: acum se cuvine, ca să ne dăm seamă despre importanța acestei cărți, care face o epocă în istoria culturală a noastră, și prin urmare e îndreptățită a pretinde pe o zi două atențiunea deplină a fiecărui Român cult.

Apariția „Enciclopediei Române” este un eveniment în viața noastră, care merită mai multă atențiune și mai mult loc și într'un ziar politic, decât multe-multe evenimente, apreciate în prim-articolii ziarelor noastre.

Dr. E. D.

Sibiu, 26 Noemvrie n.

Judecătoria administrativă. Prim-ministrul ungar a adus la cunoștința tuturor municipiilor, că legea despre forul judecătoresc în afaceri administrative va intra în viață cu 1 Ianuarie viitor. Ordinațiunea ministerială, cu care se comunică acest lucru cuprinde în sine instrucțiuni, referitoare la procedura forului judecătoresc și a tuturor forurilor administrative subalterne, — în afaceri cari cad sub competența lor. Statorsește în mod amănunțit terenul de activitate al judecătorei și dreptul de jeluire. Jalba este a se înșina todeauna la acel oficiu administrativ, care a adus hotărîrea vătămătoare; astfel în contra hotărîrei unui vicecomite, la vicecomitele etc. Ordinațiunea ministerială mai dispune, ca spese de proces în afaceri de natura aceasta să nu se statorsească afară de casurile, când e evident, că autoritatea respectivă administrativă a comis o ilegalitate.

Vom mai reveni!

Partidul poporal la Monarch. În numărul de ieri am făcut amintire și noi despre planul partidului poporal, de a merge cu jalbă la Monarchul, pentru a-i arăta atrocitățile comise la ultimele alegeri dietale, și că planul s'a zădărnicit, fiind că frunțașilor acestui partid li-s'a dat a înțelege, că *Monarchul* nu i va primi. Știrea aceasta o confirmă astăzi și *Alkotmány*, cel mai competent ziar în

această afacere, dar' adaugă, că sunt în rădăcine acele foi liberale, care zic că simțimentele constituționale ale Monarchului nu permit primirea deputațiunii. Pentru-că — zice „*Ak.*” — simțimentul constituțional al M. Sale stă mai presus de ori-ce iudoială, acesta e fapt; dar' durere, tot astfel de fapte și aceea, că guvernul maghiar nu înformează d. bne Coroana despre stările țerii, despre gravaminele națiunii, ale poporului. Aci găsim noi motivul neprimirii deputațiunii. *Poporul* însă poate să mediteze mai departe asupra guvernului liberal, fericit de popor!...

De acord în ce privește vina guvernului de a informa rău Coroana. Nu înțelegem însă cum de *Alkotmány* încă vorbește numai de *popor* și nu de *popoare*; întocmai ca „*Poster Lloyd*”, de pildă! —

Milleniul în dieta croată. În ședința din 24 c. a dietei croate, deputatul *Frank* a adresat guvernului următoarea interpelare: Având în vedere, ca art. de lege VII. din anul 1896, în care se înarticlează memoria anului o mie, dela fundarea statului maghiar, se extinde și asupra *Croației*; având în vedere, că cu privire la monumentele ce s'au ridicat din incidentul acestei sărbări, legea dispune, că pe șapte puncte diferite ale țerii se se ridice monumente, și de un atare punct a fost destinat și dealul cetății din *Semlin*; având în vedere, că legea dispune mai departe, că prin diferitele ținuturi ale țerii să se ridice muzee și școale poporale; având în vedere, că spesele monumentelor, muzeeilor și ale școalelor poporale sunt luate de spese comune, la cari contribuie dar' și *Croația* din venitele sale; având în vedere, că pe monumentul din *Semlin* e folosit bustul „*Hungariei*”, ca o personificare a patriei; având în vedere, că ministrul a folosit limba maghiară la inaugurarea acestui monument; având în fine în vedere, că toate acestea vătămă dreptul public al *Croației*, îndosebi §§-ii 1, 31, 47, 57, 59, 65 și 67 ai legii fundamentale, întreb: protestat a la timpul seu Banul *Croației* în contra cuprinsului articolului de lege, și în contra executării acestuia pe teritoriul *Croației*? Și întreb: are de cugat Banul se face pașii de lipsă, ca bustul *Hungariei*, folosit în mod ilegal pe monumentul din *Semlin*, se fie delăturat de pe teritoriul croat?!

În motivarea interpelațiunii, deputatul *Frank* ascămenă monumentul din *Semlin* cu monumentul *Hencsi* din Buda, și provoacă pe Maghiari, că dacă voesc cu adevărat frățietate, se delătore din *Semlin* acel monument, care vătămă simțimentele *Croaților*.

Președintele casei de sus. Cu deshiderea parlamentului, întâmplată astăzi, a devenit arzătoare chestiunea denumirii președintelui pentru casa magnaților. În zilele din urmă s'au făcut mari demersuri din partea guvernului pe lângă fostul president din sesiunea trecută, *Sándor József*, pentru a-l îndupleca să primească și pentru viitor presiidenția; acesta însă cu provocare la etatea sa înaintată a declarat, că nu poate primi această sar ină. Candidații cei noi ai guvernului pentru acest însemnat post sunt acuma contele *Sándor Gyula*, fost ministru-president și baronul *Vay Béla*, dintre cari verosimil primul va fi confirmat din partea Coroanei în această funcțiune, ca cel mai bine văzut la Curte, dintre toți candidații și aspirații de candidați.

Catirisirea metropolitului Ghenadie. *Pol. Corr.* primește din București următoarea telegramă: Față de știrile puse de nou în circulație din partea opozițiunii, se asigură, că cercurile competente nu au avut de cugat a pune la cale revisiunea procesului, care s'a terminat cu detronarea și catirisirea metropolitului Ghenadie, fiindcă lipsește motivul unei revisiuri.

Va se zică detronarea și catirisirea e perfectă.

Cine a dat banii?

(S) Lui *Alkotmány* i-s'a trimis un interesant articol din Viena, pe care numitul ziar se grăbește a-l publica în numărul seu primit astăzi. Articolul e scris de un bărbat maghiar de stat, care a jucat mare rolă în viața publică și politică a Maghiarilor, pe lângă aceasta mai are apoi și bune legături cu Curtea din Viena. E un bărbat dară, care e pus în poziția de a ști multe, și de a le ști toate în mod perfect și autentic. Nesmintit, că destăinuirile ce le face de astădată, sunt chemate se provoace mare senzație în opiniunea publică din Ungaria, și de aceea ne grăbim a le reproduce și noi. Articolul din „*Alkotmány*” sună astfel:

Presa maghiară liberală, față de lățirea uriașă și neașteptată din partea sa a partidului poporal; și în mânia sa spumegătoare, dar' neputincioasă, cu aceea calumnie nebasată s'a încercat să descrediteze popularitatea partidului poporal în campania electorală, că acesta ar fi primit și primește din străinătate, și anume dela „*reacționarii*” austriaci, sume fabuloase de bani, cu cari își face propagandă, și că fanatizează poporul credul.

Ei bine, lucrul stă tocmai de-a întoarselea, pentru-că aici în Viena, în cercuri conservative și social-cresținești se vorbește fără reserve, și în casuri singuractice se face provocare chiar la date și la fapte concrete, că glorioasa isbândă a liberalilor maghiari, o poate mulțumi *Bánffy* și „*streberii*” sei, nu în mică măsură *bancarilor liberali din Viena* și contribuitorilor munificente ale altor *capitaliști milionari jidani*.

Azi-dimineață, din curată întâmplare, am fost martorul ascultător al unui discurs iute-reșant, întâmpat într'unui din coridoarele Hofburgului, prin care treceam eu venind din oficiul primintendantului de Curte, și trecând la alt oficiu de Curte, unde aveam afaceri. Un aristocrat, care ocupă postul unui mare dignitar de Curte și care în urma poziției ce o are, posedă un nume bine cunoscut, — venia spre mine și a trecut pe lângă mine, în societatea unui *general*, cu care se adăncise în discurs.

Verba curgea între dinșii despre alegerile din Ungaria; se provocau la nume bine cunoscute, discutați episoade electorale înșirate de presa antiliberală din Viena și iciclea făceau câte o observare ironică.

Am devenit atent.

Cei doi domni trecură iute la cearta cea mai nouă dintre organele ambelor guverne. Generalul i-s'a exprimat bucuria, că de astădată guvernul austriac, presa patriotică austriacă, și adevărata opinione publică a Vienei, și-a arătat dinții „*Judeo-Maghiarilor*”, și nu s'a spăriat, ca mai înainte de atâtea-ori, — de: vicleniile „*betydrismului judeo-maghiar*” (*ipsissima verba*), ci l'a tăiat, analizat și a aruncat în ochii lui *Nemzet* toate amenințările necălitate, isvorite din frase bombastice, în cari se făcea, fără basă și cu nerușinare, provocare la opiniunea publică maghiară.

— „Cincisprezece ani de-arindul am fost aruncat prin diferite garnisoane maghiare, — zicea generalul. — Ca oficer de cavalerie, aproape întreaga mea tinereță am petrecut-o prin părțile Alfdidului, prin comunele și orășelele părților de sus, și o pot spune, că cunosc poporul maghiar nu numai bine, dar' perfect de bine. Sânt convins, că dacă astăzi în locul „*alegerilor libere*” a la *Bánffy*, s'ar ține în Ungaria un *plebiscit general*, s'ar dovedi mai curat ca soarele acel fapt, că în Ungaria, *partidul liberal*, luat în înțeles modern jidano-maghiar nici că există între popor, și că acest monstru, făcut cu boata, cu presiuni, cu bani și bajonete, și galvanizat la viață nouă tot pe câte cinci ani, — întocmai ca și *fracțiunea lui Kossuth Ferencz*, — nu e alta decât o fantomă fără viață, care apasă ochiul națiunii dormitoare, cu greutate închipuită.

Un astfel de plebiscit, ca prin farmec, ar crea o situație curată pe terenul politic în locul quodlibetului confus de astăzi, și ar deschide foarte mulți ochi, cari privesc încă prin ochelari întunecați — situația și relațiunile politice maghiare, ar resfira temerea de acel „*munus*”, care nu are nici carne, nici sânge

nici oase și nici creeri! Crezi-o aceasta, Excelență?"

— „Fiecare cuvânt! — răspunse celalalt. Dar cunoști de general, genesa și scopul demascării luptei de condei, vieneză-budapestane? Să-ți le comunic: liberalii din Viena urmăresc din inimă conservatismul austriac, în-deosebi însă mișcarea anti-liberală, care se lă-țește cu puterea adevărului și cu iuteala unui potop. Își ved perirea! De aceea au jertfit atâtea, în scopul ducerii la izbândă a libera-lismului maghiar, ca cu ajutorul guvernului lui Bánffy, înținat în jugul mercantiliștilor jida-ni și a plutocraților, se poate duce lupta cu puteri noi în contra inimicului intern (conservativii și antisemiții austriaci).

De aceea au asmuțat pe *Nemzet* în con-tra guvernului austriac, care azi e mînat din partea adevăratei opinii publice în direc-țiunea conservativă. Dar așa se vede, că aceasta a făcut-o fără învoirea lui Bánffy. Că nu și-au ajuns scopul, motivul principal e acela, că sînt prea încrezuți, ear' în chestiuni politice și sociale sufer de *orbire tradițională*. Perirea lui Israel totdeauna a urmat din prea marea închipuire.

Alegerile maghiare au costat mulți bani pe capitaliștii jidano-liberali din Viena, dar pot să fie mîngăiați, că și-au ajuns scopul. Bani însă cu cari au cumpărat presa liberală maghiară, și articolele fulminante ale „*publi-ciștilor de renume*” trebuie considerați de bani perduți, pentru-că nu au avut nici un folos din această afacere.

Un servitor „liberal” se apropie de mine și îmi zise: „Excelență Sa Vă roagă să po-țiți în lăuntru!” Am înținat, cu regrete, că nu am putut asculta mai departe discursul interesant.

Acesta e articolul apărut în *Alkotmány*, un articol, care face lumină în multe chestiuni nelămurite.

Împăcare.

(S) Resultatul alegerilor pentru dieta provincială din Austria și sdrobirea „*li-beralilor*” de dincolo de Leitha la aceste alegeri, a scos din sărite pe patrioții no-ștri, cari așteptau, ca *Badeni* să facă tot la fel alegerile, și că colegul seu *Bánffy*. Nemulțumiri acesteia i-s-a dat expresi-nea, cum știm, într'un vehement articol, apărut în *Nemzet*. Lui „*Nemzet*” s'a răspuns în *Fremdenblatt* și în *Reichswehr*, oficioasele guvernului austriac; s'a dus apoi Bánffy la Viena, ca să ceară scuse și să asigure, că articolul cu pricina a apărut fără știrea și învoirea sa în *Nem-zet*, că îl reproabă în întregul seu cuprins și că va griji, ca astfel de lucruri să nu se mai întîmpele. *Badeni* i-a întins mîna, și pacea a fost gata. Aici la noi s'au mai slobozit câteva *rachete* în coloanele lui *Nemzet* și *Pester Lloyd*, firește earăși fără știrea lui Bánffy, ear' apoi în-treaga campanie cu condeiele e încetat.

De ce a încetat? Răspunsul la acea-stă întrebare îl aflăm într'un articol, pe care un politician din Viena îl trimite ziarului *Budapester Tagblatt* și care are următorul interesant cuprins:

„Puteți privi de fapt împlinit, că duelul *Badeni-Bánffy* s'a înținat. Ambii luptători și-au bîgat armele în teacă, și pe deasupra s'au îmbrățișat. Că oare împăcarea fost-a sinceră din ambele părți, nu se poate ști; nu se poate vedea în inima nimîru, trebuie să te mulțumești dară cu aceea-ce se poate constata din fețe. Aici la noi s'a dat acum lozinea, a se pune toată vina conflictului pe „*liberali*”. Se pregătește adevă pe seama lui Bánffy un pod de aur, pentru a i-se ușura retragerea. Dorul de pace e fără îndoială onest din am-bele părți în momentul de față. Ambele părți au motiv, a nu duce treaba la extrem. La locul cel mai înalt a fost foarte rău primită campania de presă, și acest singur moment e foarte semnificativ; mai vin apoi și alte momente. *Badeni* nu se teme de nimica atît de tare, ca de căderea lui Bánffy, acum, în momentul acesta. El voește și trebuie se facă pactul, și crede că cu baronul Bánffy poate să-l facă mai bine decît cu ori-care altul, pentru-că cu baronul Bánffy a ajuns la o înțelegere anumită, până-ce cu altul ar trebui să înceapă ab ovo.

Dar baronul Bánffy asemenea nu do-rește căderea ministerului *Badeni*. Dînsul a avut adevă ocaziune în timpul cel scurt, pe-trecut aici, a căștiga impresiuni cari l-au pus pe gînduri. Că ministerul *Badeni*, între împregiurări, — și în urma unui atac comun din partea partidului liberal de aici, a gene-ralității, a guvernului comun și a guvernului ungar ar pute fi trîntit, — nu e de tras la îndoială; însă baronul Bánffy a putut să-și căștige impresiuni despre două lucruri, cari l-au pus pe gînduri.

Întîiu a putut să afe, că frantașii gu-vernului comun nu se pot căștiga pentru un astfel de atac, și al doilea, că în cas dacă un astfel de atac ar succeda, la cîrmă ar trebui să vină un guvern clerical. Un astfel de minister apoi într-adevăr clerical, ar pute să fie foarte neplăcut — dacă nu peri-culos — pentru relațiunile Austriei față de Ungarie, și pentru poziția internațională a monarchiei. La tot cazul guvernul maghiar ar afla un contrar foarte primejdios într'un astfel de cabinet.

Baronul Bánffy a mai putut vedea, că spiritele sînt și de altcum destul de iritate în Austria, și că dacă la o eventuală cădere a lui *Badeni*, s'ar folosi și numai o mică grăunță de influență maghiară, noul minister pentru a nu se discredita înaintea opiniei publice, din capul locului ar trebui să pî-ească mai energic decît ministerul *Badeni*.

Baronul Bánffy s'a convins dară, că ar face o „*afacere*” foarte slabă, dacă s'ar schimba guvernul în Viena.

Și a crezut a fi mai bine se supoarte neplăcerile cunoscute actuale, decît se pro-voace altele nouă necunoscute, cari pot să fie

mult mai neplăcute. S'a împăcat dară cu contele *Badeni*, care din a sa parte, și din motivele cunoscute, tot asemenea a fost foarte aplecăt spre pace. Bánffy s'a refătorat apoi la Budapesta, liniștit, deși nu ca un adevărat triumfător, — după-ce pe deasupra i-s'a mai spus aici în mod categoric, că în cearta din întrebare nu a fost și nu poate fi nici un învingător și nici un învins. A dus cu sine pe drum dară niște pilule de — în-tărire!”

Eată dară motivele încetării războiului de condei între *Schreib-Moriții* din Viena și Budapesta.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 251) vorbește despre „*miseria stîrilor actuale*”, create de guvernul actual, și aduce de exemplu, pur-tarea autorităților din diferitele orașe în afa-cerea sărbării memoriei lui *Roth*, figura isto-rică din anul 1848—49 a Sașilor din Ardeal. „*G. T.*” zice:

— „Am ajuns rău de tot în țeara Ar-dealului, dacă rezolvarea unor astfel de cheștiuni, cari ating drepturile noastre capite-le cetățenești, este lăsată la bunul plac și la buna dispoziție a diferiților fișpani, viceșpani, solgăbirii, primari și căpitani de poliție. Și mai miserabil se înfățișează starea lucrurilor dacă avem în vedere, că toate acestea se pe-trec sub presiunea și sub terorismul mai mic sau mai mare, ce-l exercită guvernul prin fișpanii sei, dar' se petrec regulat cu sfrun-tarea legilor și a constituției.”

Dreptatea (nr. 251) vorbește la primul loc despre „*încercările*” în care a înținat gu-vernul ungar, cu împlinirea celor 3 episcopate catolice vacante din Ungaria. Polemizează cu „*P. Lloyd*”, care a scris Duminică un prim-articol tînguitor în această materie, și încheie:

— „Astfel credem a nu fi în rădăire, cînd sîntem de credință, că acest conflict acut cu curia papală este o — altă încercătură a gu-vernului Bánffy.”

Chestiuni școlare.

Școalele de stat în comit. Arad.

Și-au pus dușmanii nostri seculari de cuget, că în ori-ce formă, să se încube în mijlocul nostru. După-ce i-a succed fostului „*fișpan*” *Tabajdy*, să paralizese viața ro-mână din acest comitat, în urma sistemului inventat de conaționalii sei, și să vîrască în toate funcțiile comitatense și de stat numai funcționari maghiari; după-ce a făcut vre-o 9—10 comune nouă cu colonii maghiare și de Clangăi; după-ce a adus colonii maghiare și le-a pus respirate printre Români între dealuri: acum vin și pe altă cale, care, mi-se pare, va fi mai bună pentru ei, cel puțin mo-mentan, și ne aduc pe capul nostru „școale de stat”, de cari n'avem nici lipsă, nici folos.

Să ademenesc prin promisiuni, persoane slabe de ânger, ca să se învoască, și să si-lească și pe alții, a da, cît numai se poate, ajutorul la ridicarea acelor școale, ce și-a pus de cuget guvernul să le facă între Ro-mâni. Eu însă cred, că dacă țeranii români vor vedea odată că au fost înșelați, și că acele școale tot ei vor avea să le susțină, și sar-ci-nele lor colosale tot ei vor avea să le su-poarte, se vor revolta singuri și-și vor răs-buna amar asupra seducătorilor lor.

Școale de stat s'au făcut în comunele românești *Buteni*, *Odvoș*, *Pil*, *Tăuț* și *Zarand*, ear' comunale susținute de stat și alte socie-tăți în *Berzova*, *Cherechi*, *Hălmagiu*, *Cova-sinți*, *Măderat*, *Șicliu* și *Micălaca*.

În *Zarand* s'a prelăcut ospătăria co-munală, în 2 sale, colosale de mari, una pen-tru propuneri și alta pentru asil, spe-rându-se, că sătenii își vor trimite acolo băieții, dar' s'au înșelat patrioții, căci abia au 18 școlari cu asil cu tot, și aceștia copiii *Ovreiilor* și a servitorilor dominiali de acolo.

În *Tăuț* și *Pil* încă nu s'au deschis pîna acum școalele, dar' se sperează.

În *Odvoș*, unde e preot *Beleș*, unchiul deputatului *Beleș János*, încă s'a votat un in-travilan pentru școala de stat.

În *Buteni* treaba e și mai slabă. No-tarul comunal român, ca să-și căștige merite înaintea mai marilor, a capacitat comitetul co-munal ca să dea ajutor la zidirea școalei de stat, ce există acolo. Mai mult, venitul de bucate ce-l aveau sătenii dela „moara co-munală” și care pîna acum a fost dat în fo-losul învțătorilor confesionali de acolo a făcut să treacă la stat, lăsînd în lipsă pe în-vțătorii cei confesionali. Deși s'au făcut mari eforturi pentru ducerea băieților de Ro-mân la școala de stat, abia o cercetează-vre-o 10, între aceștia și copiii preotului *Coloja*, care nu s'a sîit a desprețul școala noastră română și a-și trimite băieții la cea de stat.

Școalele comunale subvenționate de stat, afară de cea din *Hălmagiu*, stau rău, vege-tescă, azi-mîne pot să fie sistate, dacă gu-vernul ar gîi judeca drept; fiindcă pe Români tot nu-i vor pute sili să-și trimită băieții acolo, unde nu învță nimic.

Să punem umăr la umăr, să formăm un zid, de care să se frîngă toată forța dușma-nului de a ne nimici. Pîna vom ține la-olaltă nu ne poate nimici. B.—

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Nebotăria și amînarea sînt pîrînții nărușite; ele expun cauza la care se aplică la toate perzările posibile și ofer contrarului toate avantajele și încurajarea.

Canning.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

IDEL.

Cartea Le Grand

(1826).

De

Heinrich Heine.

Tradusă de M. Agea.

(Urmare).

III.

Și m'a lăsat să trăiesc, și trăiesc, ceea-ce e lucrul principal.

Bucură-se alții de fericirea, ca iubita să le împodobeze mormîntul cu flori și pe aceste să le ude cu lacrimi de durere. O, femei! urți-mă, rîdeți de mine, dați-mi corfe! dar lăsați-mă să trăiesc! Vieța totuși e așa co-mic de dulce; și lumea e așa de încântător confusă; ea e visul unui zeu îmbătat de vin, care s'a furișat din adunarea zeilor bețivi de la *francoise* și s'a pus să doarmă pe o stea singuratică și nici însuși nu știe, că crează toate, căte le visează — și visurile căte-odată iau forme nebune, altă-dată armonice rațio-nale — *Iliada*, *Plato*, lupta dela *Marathon*, *Moise*, *Venus de Medici*, biserică din *Strass-burg*, revoluțiunea franceză, *Hegel*, vapoarele și atele multe sînt numai idei singuratic în acest creator vis de zeu, — dar' nu va dura mult, și zeul se trezește, își freacă ochii som-nuroși și suride — și lumea noastră a dispă-rut ca nimica, n'a existat nici-odată.

Tot una, eu trăiesc. Să fiu chiar umbra în un vis, totuși și atîta e mai bine decît neființa rece și neagră a morții. Vieța e bunul cel mai mare, și răul cel mai mare e moartea.

Las' să rîdă ironic locotenenții de gardă din Berlin și să o numească lașitate, că prin-țul de Hamburg se înspăimîntă de un mor-mînt deschis. Heinrich Kleist totuși a avut cel puțin atîta curajig ca pieptosii și bine chichiții sei colegi, și durere! a și dovedit-o. Dar' totii oamenii tari iubesc viața.

Egmontul lui Goethe nu se desparte bu-curos de gobiceul prietenesc al existenței și activității. Edwinal lui Immermann ține la viața „ca copilul la țîta mamei” și deși îi vine greu a trăi din grație străină, totuși îm-ploară grație:

„Căci a trăi, e o fericire”.

Cînd *Odisseu* îl vede pe *Achille* în lumea ceealaltă ca conducător al eroilor morți și îl preamărește pentru gloria sa la cei vietători și chiar și la cei morți, acesta-i răspunde:

Să nu-mi vorbești cu mîngăiere de moarte, Mai bine aș vrea să lucr pămîntul rece Și celui din urmă și miser țeran. Decît să domnesc peste morții de-aci.

Da, cînd *majorul Duvent* l'a provocat pe marele *Israil Löwe* la duel cu pistoale, și i-a zis: „Dacă nu primești duelul, domnule Löwe, ești un căne”, i-a răspuns acesta: „Mai bine vreau să fiu un căne viu, decît un leu mort!” și a avut drept. — Eu m'am due-lat îndeajuns, madame, ca să o pot zice aceasta — har Domnului eu trăiesc:

În vinele mele ferbe viața roșie, sub picioarele mele tresare pămîntul, plin de iu-bire îmbrătoșez arbori și statue de marmoră, și în brațele mele învie.

Fiecare femeie pentru mine e o vieță dăruită, mă desfățez în melodiile feței ei, și cu o singură privire a ochiului meu pot gusta mai mult decît alții, cu toate membrele lor, viața lor întregă. Fiecare clipă doară pen-tru mine e o eternitate; eu nu măsor timpul cu cotul și n'am lipsă ca vre-un preot să-mi

*) *Odysseu*, 11. Vers 488—491.

promită o altă vieță, căci și în viața acea-sta pot trăi destul, dacă trăiesc îndrîst în viața strămoșilor mei, și-mi cuceresc eter-nitatea în împărăția trecutului.

Și eu trăiesc! Pulsul naturii tremură și în pieptul meu, și cînd strig de bucurie, îmi răspunde eoul înmîit. Aud mii de pri-veghitoare. Primăvara le-a trimis, ca se tre-zească pămîntul din somnul seu de dimineață, florile ei sînt înmîrile, pe cari le cîntă plină de însuflețire soarelui, — soarele se mișcă de tot prea încet, aș voi să sbuciesc caii lui, ca să o ție la fugă. — Dar' cînd se cufundă brobodin în mare și se ridică marea noapte cu ochiul ei mare visător, o! atunci numai mă cuprinde adevărată bucurie, ca fetițe lin-gușitoare se furișează vînturile line de seară la pieptul meu, și stelele îmi fac semn, și eu mă ridic și sbor deasupra micului pămînt și a ideilor mici omenești.

IV.

Dar' va veni odată ziua, și focul din vinele mele e stîns, în pieptul meu locuște iarna, fulgii ei albi joacă în giurul capului meu, și negurile ei îmi întunecă ochii. În morminte putrezite zac amicii mei, numai eu singur am mai rămas ca un spic părăsit, pe care l'a uitat secerătorul; o nouă genera-țiune s'a născut, cu nouă dorințe și idei; plin de mirare aud nume nouă și cîntări nouă, nu-mele vechi au dispărut, poate încă de puțin stimat, de mulți batjocorit, și de nimenea iubit! Și copilării cu obrăzorii rumeni sar spre mine, îmi pun harfa beîrnată în mîna tremurîndă și-mi zic rîzînd: ai tăcut deja atît de mult, moș leneș, cîntă-ne earăși cân-tece despre visurile tinereții tale.

Apoi apuc harfa, și bucuriile și durerile trecute reînvie, negurile dispar, earăși înfloresc lacrimi din ochii mei morți, în pieptul meu earăși e primăvară, sunete dulci de melancolie tremură în coardele harfei, earăși ved răul al-bastru și palatele de marmoră, și făcete fru-

moase de neveste și fetițe — și eu cînt un cîntec despre floarea dela *Brenta*.

Va fi cîntecul meu din urmă, stelele mă vor privi ca în nopțile tinereții mele, lu-mina amoroasă a lunii earăși îmi sărută fața, corurile priveghitoarelor moarte străbat din depărtare, ochii mei se închid somnuos, su-fletul meu se perde ca tonurile harfei mele — florile dela *Brenta* răspîndesc parfum cereș.

Un arbore va umbră peatra de pe mor-mîntul meu. Aș fi dorit mult un palm, dar' acesta numai în Sud înfloresce. Va fi poate un teiu, și în seri de vară vor ședă acolo amo-roșii și se vor săruta; păsăruica, care ascu-tînd se legănă pe ramuri, e tăcută și teiul meu îngână trist deasupra fericirilor, cari sînt atît de fericiri, încât n'au timp se cetească cel puțin ceea-ce-i scris pe peatra albă de marmoră. Dacă apoi mai târziu iubitul și-a perdut fetița, atunci vine earăși la teiul bine cunoscut și suspină și plînge și privește peatra lung și des și cetește apoi inscripția: „A iubit florile dela *Brenta*”.

VI.

Madame! te-am mințit. Eu nu sînt con-tele de Ganges. Nici-odată în viața mea n'am văzut fluviul sfînt, nici-odată n'am vî-zut florile de lotos, cari se oglindează în un-dele lui. Nici-odată n'am zăcut, vișînd sub palmii indici, nici-odată n'am îngenuchiat înaintea zeului de diamant din *Jagernant* *), prin care aș fi ușor scăpat. Eu tot atît de puțin am fost în *Calcutta*, ca și friptura de *Calcutta*, care o am mîncat ieri la masă. Dar' sînt din *Hindostan* și pentru aceea mă simț atît de bine în pădurile cîntecelor lui *Val-*

Provocare.

Blaj, la 24 Noembrie 1896.

După-ce de nenumărate-ori am rugat atît pe cale privată cît și pe cale ziaristică pe acei p. t. domni, cari ne dătesc pentru opu-rile: „*Epistole către un preot tînăr*” partea I. și II. și „*Pregătire la moarte*”, dar' cea mai mare parte nici pîna în prezent nu au satisfăcut acestei provocări, subscriși în nu-mele societății teologilor români gr-cat. din Blaj și rugăm și provocăm încă odată și pen-tru ultima oară la achitarea datoriei.

Cînd societatea noastră s'a năisut a pune la dispoziția Veneratului cler niște opuri atît de valoroase și atît de necesare pentru un adevărat păstor sufleteș, — și cînd spre acest scop nu a cruțat ostenele, dar' mai vir-tos spesele avute cu edarea opurilor sus amin-tite: atunci cu tot dreptul credem, că intere-sul societății noastre, pretinde ca fie care să-și achiteze cît mai curînd datoria.

Am zis-o aceasta în speranța, că nu vom fi nevoști a recurge la alte mijloace pentru redobîndirea averii societății noastre.

Pentru „Societatea de lectură *Inocențiu M. Clain*”, în Blaj:

Mihail Ilies, președ. soc.

Demetriu Racotan, secret. soc.

CRONICĂ

Sibiu, 26 Nov. n. 1896.

Osândiții din *Bocșa-montană* Pri-visor la faimosul proces al celor 11 *Bocșeni* acușati că ar fi ars steagul maghiar, primim următoarele amănunte: Întîrînd și Curia monstruoasă osîndă croită preținșilor „agitatori” din *Bocșa*, judele de acolo a acordat condamnaților termen de o lună pîna la înțarea în temniță. În acest timp harnicul lor avocat, dl *Coriolan Brediceanu*, a cerut cu argumente convingătoare renovarea procesului.

Renovarea s'a respins însă fără nici o motivare și s'a cerut executarea sen-tenței.

Nefind temnița din *Bocșa* destul de „ospitală” pentru a primi la sînul seu „pa-triotice” pe toți osândiții, aceștia au fost în-părțiți în două părți: 6 în *Bocșa* și 5 în *Lugo-j*. În *Bocșa* au rămas: *Nicolae Spi-neanu*, *Iosif Stefanigă*, *Carol Jian* și *Octavian Maniu*, ear' în *Lugo-j*: *Adrian Diaconovici*, *Mateiu C. Jiga*, *Nicolae Loga* și *Nicolae Bordenică*. Doi înși din cei osprîzece sînt la serviciul de arme pe două luni, ear' unul a primit concediu pe 2 luni.

În contra respingerii renovării din partea judeului din *Bocșa* dl *Coriolan Brediceanu* a apelat la tabla regească din *Timișoara*.

Principesa *Elvira*. Despre aventu-rioasa principesă de Bourbon sosesc nouă știri de senzație. Ziarul „*Corriere della sera*” din *Milan* a primit din *Roma* știrea, că *Papa* a chemat la sine pe ducesa *Massimo*, dela care s'a informat asupra tuturor amănuntelor fegii

miki¹⁾, suferințele eroice ale lui *Rama*²⁾ îmi mișcă inima ca o durere cunoscută, din cân-tecele de flori ale lui *Calidasa*³⁾ îmi cresc amintirile cele mai dulci, și cînd mai înaintea cu căliva ani o damă din *Berlin* mi-a arătat frumoasele desene făcute de tatăl ei, care fusese mult timp guvernator în *India*, fețele acele liniștite, de o pietate blîndă îmi pă-reau atât de cunoscute și simțiam, ca-și-cînd aș privi graferia propriei sale familii.

Francisc Bopp *) — madame, ai cetit de sigur cărțile lui „*Nalus*” și „sistemul de con-ju-gare al limbii sanscrite”, mi-a dat multe deslușiri despre strămoșii mei, și acum știu bine, că purced din capul lui *Brahma* și nu din ochii lui de găină; dau chiar cu socoata, că întreaga *Mahabharata* cu cele 200.000 ver-suri nu-i decît o epistolă de amor, care a scris-o străstrămoșul meu străstrămoșei mele. O! se iubiau mult, sufletele lor se sărutau, se sărutau cu ochii, ambii erau un singur sărut.

O privighetoare fermecată șede pe un arbore roșu de coral în *Oceanul pacific* și cîntă un cîntec despre amorul strămoșilor mei, mîrgăritarele privesc curioase din ocaci-tele lor, florile minunate de apă tremură melancolic, melci de mare, pe spate cu tur-nurile lor de porțelan, se trîie încet, tranda-firii de mare înfloreșc rușinos, steluțele gal-bine și ascuțite de mare și mii și mii de co-rali frumoși se mișcă și totul furnică și ascultă.

Dar', madame acest cîntec de privighe-toare e cu mult mai lung, decît să-l citez

*) *Rama* e eroul *Ramayanei*; silit de mamă-sa meșteră a trebuit să meargă 12 ani în exil și mi-i tîr-zu și soția sa c'edincioasă, *Sita*, i-a fost răpită de re-gelul demovilor. În fine își recăștigă soția și primește și domnia țerii sale.

*) Cel mai mare poet indic, autorul „*Sacun-talei*”.

*) *Francisc Bopp* (1791—1867) filolog emi-ent; fondatorul filologiei comparative; dela 1821 profesor în *Berlin*, unde asculta Heine prelegerile lui.

*) Mai corect *Dechaggarath*, renumit loc de pelerinare în districtul *Puri* din *Bengalia*, unde se adora cu deosebire zeul *Orișna*.

*) Autorul „*Ramayanei*”.

celor doi îndrăgostiți. Încă în acea zi Papa a telegrafat nuntului din Paris, să înduplece pe principesa, dacă ea se află în Paris, ca să se despartă de Polchi și să se retragă în vre-o mănăstire italiană. O foice din Genua aduce știră, că părinții soției poierului stăruiesc din răsuputeri pe lângă el, ca să redea pe principesa Elvira tatălui ei.

Mulțumită publică. Harnicul neguțitor soia el, dl Ioan Petroviciu și amabilul soț Ecaterina, au donat pe seama sfintei noastre biserici o frumoasă cruce de argint, — pentru care faptă creștinească li-se aduce marimășilor donatori și pe această cale cea mai profundă mulțumită. Lăpăgiul-sup., 9 Noembrie 1896. În numele comitetului parohial: Ioan Morariu, paroh gr-or.

Vicimele minelor. O teribilă exploziune s'a produs în dimineața din Joia trecută, în puțul de cărbuni al contelui Blumenthal din Recklinghausen. Abia pe la orele 1 după amiază s'au putut scoate din puț 25 de cadavre de mineri, carbonizați într'un mod oribil. Până acum nu se știe încă nimic despre alți 40 de lucrători, cari lucrau în puț, în momentul când s'a produs exploziunea. Toate probabilitățile arată, că nenorocii au perit ca și ceilalți tovarăși ai lor.

A murit la operație. La o clinică din Viena s'a întâmplat zilele acestea o moarte din narcotizare. Soția fabricantului Brach din Olmütz venise la Viena, pentru a se supune unei operații la ureche. Operația s'a sfârșit însă cu catastrofă; pacienta a murit în cursul narcotisirii.

Dare de bicicletă. În Austria se va introduce cu 1 Ianuarie 1897 o dare de bicicletă. Guvernul austriac a dispus anume, ca de atunci încolo să se lăpăse pe fiecare petiție de folosire a bicicluului un timbru de 1 fl., ear' pe biletul, care dovedește că biciclistul aparține unei astfel de societăți, un timbru de 50 cr.

Statistica căsătoriilor din Ungaria. Ociul reg. ung. de statistică și-a dat de curând interesantul său, din care extragem următoarele interesante date asupra căsătoriilor: În 1894 s'au legat 143.021 căsătorii, în 1895 134.356. Mai multe căsătorii s'au legat în 1895, în Februarie, 25.769 (12.19%) și în Noembrie, 20.122 (14.95%), mai puțin în Martie, 2.875 (2.4%), și în Octombrie, 3.256 (2.42%). În Septembrie 1894 s'au legat 7.597 căsătorii, în Septembrie 1895 (o lună înainte de intrarea în vigoare a căsătoriei civile) 17.398, adică în sumă rotundă cu vre-o 10.000 mai multe decât în anul precedent.

Demonstranți pedepsiți. Când cunoscutul preot Lepényi a eșit din temnița Seghedinului, unde își făcuse oșanda pentru lesa maiestate, priotel călugărilor franciscani, Timoteu Hricovszky și profesorul Coloman Bartha a arangia mari demonstrații în onoarea lui. Din cauza aceasta autoritățile bisericești i'a strămutat din Seghedin, ear' tribunalul de acolo i'a tras în judecată. Pertractarea s'a ținut alături. Hricovszky a fost achitat, Bartha însă pedepsit cu 150 fl. amendă, ear' Czibulka, bucătarea franciscanilor, cu 50 fl. amendă.

Ungurii, tot bătuși ori-unde! O telegramă din New-York anunță, că în seara de 22 Noembrie n. s'a petrecut în Cleveland

întreg, e mare ca lumea întreagă, deja dedicația lui Anagans, zeul amorului, e așa de lungă ca toate romanele lui Walter Scott împreună, și la aceasta se referă niște versuri în Aristophanes, cari traduse sună:

Totio, totio, totio
Tototo, totototo, tototinx *)

Nu, nu m'am născut în India; lumina lunei am văzut-o pe țărmurile aceluia fluviu, unde pe dealuri verzi crește veselia și toamna se culege, se stoarce și turnată în butoaie se trimite în străintate.

Întădăvăr, ieri la masă am auzit pe cineva spunând o veselie, care anno 1811 șezuse într'un strugure, pe care însuși l'am văzut creștând,

Multă veselie se consumă și în țeară acasă, — și oamenii s'nt și aci ca în tot locul, — se nasc, mănâncă, beau, dorm, rîd, plâng, calumniază, s'nt îngrijați de sporișii mai departe a speciei lor, încearcă a părea, ce nu s'nt, și a face ce nu-s în stare, nu se rad, până-ce nu au barbă și au des barbă înainte de ce s'nt cuminți, și când s'nt cuminți se îmbată earăși cu veselie albă și roșie.

Mon Dieu! dacă aș ave atăta credință, încât să pot mișca munții din loc — dealul cu strugurii ar fi acel deal, pe care l-aș purta cu mine.

Dar fiindcă credința nu mi-e atât de tare, trebuie să-mi ajute fantasia și ea însuși mă transpune lângă Rhinul cel frumos.

O, acolo zace un ținut frumos plin de farmec și de soare.

În fluviul albastru se reoglindează țărmurile muntoși cu ruinele lor de cetăți, cu pădurile și orașele lor vechi.

o bătaie între Irlandezi și între Unguri, cari erau înarmați cu cuțite și cu mciuni. Patru inși rămaseră morți, doisprezece răniți. Poliția numai cu greu pută înăbuși bătaia.

Cărțan — la Constanța! Nici chiar iarna nu-l oprește pe ciobanul Cărțan dela voiajuriile sale „de plăcere“. — Acum primim dela el o veste din — Constanța. Ne împărtășește, că în dimineața de 19 Noembrie n., pe când se afla pe malul „Mări-negre românești“ s'a deslăntit o furtună mare, și că „două vapoare s'nt în mare primejdie... Pe lângă această știre, redactată în termeni telegrafici, Cărțan nu-și uită a face și nițică politică, repetându-și predilectele comparații cu oile și cu „ciobanul care nu-și vede de turmă“.

Conflict între seminariști. Din Belgrad se telegrafează, că în seminarul sârbesc din Priredn (Sârbia-veche) a izbucnit o păruială între elevii din Muntenegru și între ceilalți. În urma conflictului 38 de elevi din Sârbia-veche și din Macedonia părăsără seminarul, reîntorcându-se la familiile lor.

Afacerea Korotnai. Cercetarea împotriva pungașului medic din Budapesta urmează fără întrerupere. E probabil, că decedata bătrână Patsu va fi exhumată, spre a se descoperi, dacă n'a fost cumva otrăvită. Korotnai a recunoscut până acum furtul a 17.000 fl., constând din parte din hărți de valoare, parte din bijuterii. Fiul văduvei susține însă, că suma furată ar fi mult mai mare.

Balon rusos în Galiția. Zilele trecute a căzut în apropierea comunei Brzserov un balon militar rusesc. Balonul a fost salvat de femeile din acea comună; el plutia la o înălțime de abia 50 m. și bărbaii cari s'au adunat la strigătele celor din balon, nu puteau să se atingă de funiele ce atârnau pe pământ și să-l tragă în jos. A venit însă o ceață de femei, cari au tras balonul la pământ, cugetând, că pe această cale le vin acasă bărbaii, duși în America. În balon însă, spre mirarea lor, s'au aflat un căpitan și un locotenent din Vargovia.

Nansen la Polul Sudic. Societatea geografică din Londra, la propunerea lui Markham, va trimite anul viitor o mare expediție la Polul Sudic. Pentru conducerea expediției va fi rugat Nansen, care în luna Februarie a anului viitor va ține o conferință în o sedință a societății geografice engleze.

Descoperirea unei catacombe. În Paris s'a dat de urma unei catacombe necunoscute până acum. O neguțitoare din piața Ravignan observase, că într'un loc pământul îi sună de tot curios sub picioare. Când fu ridicată de pe misteriosul loc o lespea, se află la o adâncime de mai mulți metri un coridor plin cu oseminte omenești. Cercetându-se locul mai deaproape, se constată, că acolo fusese în vremuri o mănăstire a călugărilor benedictini, ear' în apropiere castelul de vară al Caterinei de Medici și castelul de vară al doamnei Lavalliere, iubita regelui Ludovic XIV.

Erate. În primul nostru de ieri s'au tipărit greșit în câteva exemplare în loc de „mâne Joi“, „astăzi Joi“ și în loc de „cinci vacuri“, „șase vacuri“.

Cerem scuze.

Colo înaintea casei, sed în serile de vară și beau din carafe mari vin, și povestesc voios: ce bine prosperază, har Domnului! viile, și că judecătorile ar trebui să fie publice, și cum a fost decapitată Maria Antoinette așa tam niam, și cum a scumpit regia tunutului tunut, și cum toți oamenii ar trebui să fie egali, și că Görres *) ar fi un mare psihic.

Eu nici-odată nu m'am interesat de astfel de petreceri, ci mai bucurășeam de fetele la fereștrile cu bolți și rîdeam de risul lor și lăsam să mă lovească cu flori în față și mă făceam supărat, până-ce îmi povestiau secretele lor sau alte istorioare interesante. Frumoasa Gertrud era neună de bucurie, când mă puneam lângă dînsa, era o fată ca un trandafir de flăcări și când m'a înbrăușat odată, credeam că o se arză și dispară în brațele mele. Frumoasa Catarina se perdea în melancolie dulce, când vorbea cu mine și ochii ei erau de un albastru așa de frumos, cum n'am mai aflat-o la oameni și animale și numai arare-ori la flori; bucurăș te adănceai în ei și-ți puteai cugeta multe dulci și frumoase. Dar frumoasa Hedwig mă iubia, căci când mă apropiam de dînsa, își pleca capul la pământ, încât părul ei lung, negru cădea peste fața ei înroșită și ochii ei strălucitori luceau ca stelele din un cer întunecat. Buzele ei rușinoase nu vorbeau și nici eu nu-i puteam zice nimica. Eu tușiam și ea tremura. Căte-odată mă ruga prin sora ei, să nu urc așa de repede stîncile și să nu mă scald în Rhin, dacă am alergat sau beut mult. Am ascultat odată rugăciunea ei pie înaintea iconei sfintei fecioare, care ornată cu aur, stătea lângă o lumină în tînda casei; auziam bine, cum o ruga: să-l oprească a mai urca stîncile, a bea și a se scaldă.

(Va urma).

*) Jacob Ioșif de Görres (1776-1848) publicist cu spirit și savant înclinat spre romanticism

Mort din beție. Dumineca trecută zilerul Mihály Mátyás din Solnoc a beut atât de mult rachiu, încât dela o vreme însuși căreimărul s'a îngrozit și n'a mai vrut să-i dea nici un pahăruț. În urma aceasta bețivul porni foarte mahnit spre casă. Înserase deja și în deasa întunecime Mihály căzu într'un canal. La strigătele sale după ajutor fuscus însă de doi trecători, cari îl transportară într'o casă medicală. Aici în scurt murî. Cercetarea medicală pornită de poliție a constatat, că moartea a provenit din alcoolism.

Goană asupra agenților de asigurare. În România s'a întâmplat cazul următor: În momentul când trenul era să se pue în mișcare în gara Ploiești, s'a arestat un agent al societății americane New York, din ale căruia scripte poliția de acolo a constatat, că a încheiat în țeară asigurări pe comul nuntelui societății. Este știut, că art. 250 din codul comercial Roman, interzice în mod formal acest fel de operațiune. De un timp încoace însă un număr de agenți se dedau acestui trafic interzis, și este meritul unui inspector al societății „Patria“ de a fi dat pe mâinile justiției pe unul din acești agenți, care de sigur că nu va scăpa de pedepșă riguroasă dictată de lege. Ce bine ar fi, dacă ar fi și la noi un astfel de art. de lege, că prea s'au înmulțit agenții de asigurare.

Oficiu postal ars. În comuna Egreș, din comitatul Torontal a ars alături edificiul, în care era instalat oficiu postal. Funcționara Bulin și sora sa au fost mănute de adjunctul notarial Tabakovics, care a petruns prin fereaștră în casă și a scos din mijlocul flăcărilor femeile, cari leșinaseră de spaimă. Pagubele cauzate de foc s'nt mari.

Cămile sâlbatic. Între Cordova și Sevilla în Spania se ved rătăcind trupe libere de cămile redevenite sâlbatic. Aceste cămile provin, se pare, din două loturi importate acum, vre-o 40 de ani în această regiune și cari n'au putut fi întrebuințate din diferite motive. În loc să le reexpedeze spre țara lor de origine ele, au fost lăuate se circule în libertate, așa, că după un timp oare-care, ci-reada s'a înmulțit într'o plăcută sâlbăcie și astfel s'a perpetuat această anomalie zoologică. Cămila domestică pretutindeni în altă parte nu mai există în stare sâlbatică, după apusele savanților speciali, decât în Arizona (Statele Unite) și Australia. Prezența sa în Spania e așadar un caz particular și foarte curios, care merită să fie semnalat.

Știri mărunt. Milionarul Rous din New-York a promis lui Edison un milion de dolari, dacă-i va da lumina ochilor. — În părțile de Sud ale țării a căzut zăpadă mare; în ținutul Reșiței a bătut un viscol neapraznic. — În Sajó-Ivánka s'adad foc depoului de lemne al br. Rüdnyánsky, asigurat pentru 10.000 fl. — Bancherul W. Kohn din Breslau a fost omorât și furat în cancelaria sa. — Ministrul de comerț Daniel vrea să introducă o rețea telefonică în comitatul Bihorului.

Mai nou

Deschiderea parlamentului.

— Sedința primă. —

Prima ședință a noului corp legiuitor maghiar, ales de Bánffy, s'a ținut ieri Mercuri, la orele 10 a. m. Ședința a deschis-o deputatul guvernamental Janicsdy Sándor, care a designat de notari ad hoc pe cei mai tineri cinci deputați ai sesiunii acesteia.

S'a citit nota guvernului, cu care se comunică dietei, că deschiderea solemnă a parlamentului se va face azi, Joi, la orele 1 d. a., în palatul regal din Buda.

Deputatul kossuthist Komjáthy Béla declară în numele partidului său, că nu vor lua parte la deschidere, pentru-că kossuthiștii cer ca Regele să vină la dînsii, ear' nu dînsii se meargă la Rege, și pentru-că palatul din Buda e împodobit cu steag negru-galben.

Baronul Bánffy îi răspunde, că steagul negru-galben e steagul casei domnitoare, pe lângă care fălăe însă și steagul unguresc.

Ședința proximă se va ține Vineri.

În casa magnaților.

Ședința primă s'a ținut sub președinția contelui Zichy Ferencz. S'a citit și aci înștiințarea guvernului despre deschiderea solemnă a parlamentului prin mesagiu de tron, care s'a luat la cunoștință, și s'a anunțat proxima ședință pe Vineri.

Teatrul orașenesc în Sibiu.

Joi, 26 Noembrie n. 1896.

„A S R A“.

Dramă de Felix Philipp.

Începutul la 7 ore seara.

Bibliografie.

„Calendarul Poporului“

— pe 1897. —

Anul acesta e al XII-lea de când apare „Calendarul Poporului“, unicul calendar românesc cu deservirire populară, atât ca cuprins, cât și ca limbă. El a mulțumit totdeauna așteptările oamenilor noștri până și a celor mai cetii, îndeosebi cel din 1896, pe care însuși raportul literar al „Astrai“ l'a numit „excellent“. Cel pentru 1897 însă le întrece pe toate atât ca material, cât și ca volum, avînd partea literară cu o întreagă coală mai bogată decât în anii trecuți.

Întreg calendarul e de un colorit eminamente național-poporal, notă exclusiv proprie lui în toată literatura noastră calindaristică, de altfel destul de avansată.

Materialul calendarului e nou, ales, plăcut și instructiv, ear' limbajul limpede, popular, curat și curgător.

Calendarul poporului din estan prezentă două neprețuite inovațiuni: se achițează pe seama țaranului nostru activitatea câtorva dintre cei mai de valoare literari români, mai ales moderni, — în accepția morală a cuvîntului, — și dă o relevanță importantă vieții noastre politice, reunind într'un amănunțit articol de fapte și date pozitive, momentele de căpetenie ale vieții noastre naționale din Ianuarie 1896 până Septemvrie 1896.

Din bogatul cuprins literar relevăm: Biografia dlui Dr. I. Rațiu, împodobită cu două portrete ale d-sale, unul dela 1861, în costum național, al doilea dela 1896 (după cea din urmă fotografie).

Biografia e scrisă detaliat, cu date autentice, cu episoade interesante și într'un stil românesc obiectiv și măsurat, dar totuși cald și însușit. El ne dă o viață și strălucită icoană în miniatură despre viața și activitatea venerabilului president al partidului național român.

Biografia îi urmează niște dragălaşe „istorioare despre porumbi“; poezii de Ioan Nenițescu; anecdote de Dumitru Stănescu; o schiță literară despre mintosul Anton Pann, cu o „povește vorbită“ despre „princi de judecări“; scrieri („Dimineața și seara“) de doamna Colomb; o schiță literară despre regretatul poet banățean Victor Vlad (Delamirina), cu două poezii de un haz nespun, scrise în dialectul logojănesc.

Cu acestea se termină partea beletristică a calendarului, urmînd articolul „Răvașul nostru“ de Ioan Scurtu.

Articolul acesta, tipărit cu litere petit, se extinde pe 12 pagini.

Inovațiunea aceasta prezentă o deosebită valoare și sperăm, că ea se va perfecționa din an în an, până va deveni o completă statistică a evenimentelor mari, ce vor urma a se petrece în viața noastră.

Partea economică a calendarului deosemenea e lucrată cu pricepere și îngrijire.

Cât pentru partea calindaristică și informativă, ea e cât se poate de bogată și exactă.

Valorosul Calendar al Poporului e cel mai ieftin între toate calendarele noastre, costînd numai 20 cr. Dacă luăm în seamă taxa de 6 cr. timbru, reclamată de fiecare exemplar, și rabatul ce se dă librarilor la desfacerea lui, pentru redigarea și tipărire rămân numai 10 cr.

„Calendarul Poporului“ n'ar trebui să lipsească din nici o casă românească, atât e el de bun, bogat, plăcut și ieftin.

Calendarul zilei.

27 Nov. n. 1896.

Iulian: Mucen, Curie, Postul Nașt. lui Christos.

Gregorian: Virg. liu.

Soarele: răsare 7.41, apune 4.19 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 26 Noembrie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (med. lunar 761.3)	Diferența din ziua prez. a	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Dir. și vîntul
721.1	+ 1.1	+ 10.4	-16.5-6.2	SO

Din țeară 24 Nov. n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	titra
Budapesta	775	- 0.7	N	1
Sătmár	774	- 1.2	S	2
Cluj	775	0.3		—
Orșova	771	1.2	V	2
Arad	774	1.1	SV	3
Panciova	774	- 1.3	NV	2

Sosiți în Sibiu.

În 26 Noembrie n. 1896.

Hotel „Imperatul Romanilor“. Antonia Banciu, privată din Brașov, Johanna Winter din Viena. Müller, inginer din Reghinul-săsc. Löbe din Jägerndorf. I. Rausch, S. Kiss și Arnstein din Budapesta, Altschul și Schorberger din Cluj, A. Wei, S. Szentmiklosy și Birnbaum din Viena, toți comercianți. Krantzor, voia-gior din Viena.

Hotel „Neurhnen“. Droc, protopop din Mureș. V. Funt, privat din Galați. A. Bustan, neguțitor de vin din Budapesta. G. Melichal, Nedelkovics, K. Bruann K. Schultz și L. Schwarz din Viena, Grünzweig din Budapesta și V. Krauss din Gratz, toți voia-giori.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Nov. n. 1896.

Semințe		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo		
		dela	până	dela	până		
Grâu							
Bănățeneș nou		77	8.05	8.15	78 8.15 8.20		
Grâu dela Tisa		77	8.20	8.25	78 8.25 8.30		
Grâu „Pesta”		77	8.15	8.20	78 8.20 8.25		
Grâu de Alba-Reg.		77	8.15	8.20	78 8.20 8.25		
„Bacica”		77	8.25	8.30	78 8.30 8.35		
Grâu ung. de Nord		77	—	—	78 — —		
Semințe, vechi ori noue		Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	dela până		
Săcară			70—72	6.75	6.80		
Orz		de nutreț	60—62	4.10	4.45		
„		de vîntur	62—64	5.10	5.90		
„		de bure	64—66	6.50	8		
Orz		—	66—68	5.65	6.10		
Cucuruz (porumb)		bînză,	—	4.25	4.80		
„		de alt soi	75	4.15	4.20		
Meiu		—	—	11.75	12.25		
Hrișcă		—	—	5.25	5.50		
Marfa pe termen.	Grâu	Sept.-Oct.	Bani 100 chilogr.	8.26	8.27		
	„Cucuruz	Mart.-Apr.				Marfa pe 100 chilogr.	4.18
	„	Maiu-Iun.					
	„	Iulie-Aug.					
„	Oct.	—	—	6.04	6.06		
Produse diverse		Solul	Cășeni		dela până		
Prețul pe 100 chilogram.	Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	—		
	„	roșie	—	—	—		
	„	rafinat	—	—	—		
	Uns. de porc	dela Pesta	56.—	56.50	—		
	„	dela țeară	—	—	—		
	Sîmînkă	sventată	—	—	—		
	„	sămăntă	57.—	58.—	—		
	Sos	—	—	—	—		
	Prune	—	—	—	—		
	Lăcăr	slavon, nou	12.50	33.50	—		
„	bănățeneș	18.50	13.75	—			
Miere	brută	—	—	—			
„	blînbă strîcurată	—	—	—			
Ceară	de Rosenau	—	—	—			
S p i r t					Bani Marfa		
Brut, pentru rafinare					14.50 14.75		
Rafinat, pentru comercianți mari					52.50 58.—		
Brut, „ „ „ „					50.25 20.75		

De oare-ce eu toate mărfurile le vând exclusiv numai pe lângă solvire în numerar, și prin aceasta prețurile se ieftinesc într-un mod însemnat și ajung și eu la oare-care profit, așadar de azi începând voi lăsa să se îm-bucure cu adevărat fiecare cumpărător al mărfurilor liferate de cassa mea cu prețuri moderate și însoțite de oare-care profituri, și anume fără ori-ce reclamă mai departe

[2328] 7-20

Pe lângă ori-ce preț!

și mai ieftin
ca la

vânzarea totală

a vinde articoli din depositul meu grandios sortat ș. a.

haine de bărbați și copii

producțiune proprie.

ghete pentru dame și domni, cravate, pălării și corturi p. t. publicului, și asigur, că ori-cine va fi îndestulit în toată direcțiunea. Tot cu această intențiune îngrijesc cu deosebire și de

atelierul meu grandios de croitorie

care stă sub conducerea unui croitor versat și expert, este provăzut cu o mulțime de stoffe din țeri interne și externe, din lână de oaie și garantat veritabile, unde de acum încolo voi primi pe lângă cele mai ieftine prețuri

comande după măsuri

pe lângă o efectuare în termen de 24 ore.

Ar fi de dorit, ca prestatim public, în interesul său să-și câștige cât mai curând o convingere faptică despre depositul meu de croitorie din nou arangiat, precum și despre soliditatea și ieftinătatea marfei servită.

Observ, că sunt aplicat a da articolele din depositul meu și pe lângă plată în rate și condițiuni favorabile.

Cu toată stima

Isak Ascher

Atelier de croitorie, deposit de haine gata pentru domni și copii.
Strada Cisnădiei nr. 4-6. SIBIU. Palatul comandei de corp.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Tabloul condamnaților
în
PROCESUL MEMORANDULUI.
Cu 3 fl.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.
în mărime 33x50 cm.
Cu preț de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se vând:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile
ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiești.

Testamentul meu și Conferințe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus.

Baza de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavaler de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului
Dr. Carol Lueger.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de

„Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Reteganul.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

Publicațiune.

Prin aceasta se anunță, că se va deschide a XIX-a

Loterie de binefacere de stat r. ung.

a cărei venit curat este proiectat a se împărți, în urma prealaltei decisiuni a Maiestății Sale imperiale și apost. regești din 4 Oct. a. c. în modul, că câte $\frac{1}{10}$ parte a venitului curat se va da: 1. Fondului ce se va crea pentru amplexii de stat lipsiți, pentru văduve și orfani. 2. Asilului „Sefania“ în Chezd-Oșorheiu. 3. Primului asil de băieți din Budapesta. 4. Pentru „M-nsa academică“ din Cluj. 5. Reuniunii de băieți pentru colonii de ferii. 6. Reuniunii „Crucea albă“. 7. Pentru Spitalul maritin de băieți ce se va întemeia în Cirivenica și 8. Primei reuniuni froebeliane din Budapesta; mai departe cu câte $\frac{1}{10}$ parte a venitului curat: 9. Reuniunii Spitalului „Elisabeta“ din Budapesta. 10. Orfelinului de fete în Győrnádorváros. 11. Orfelinului de fete din Oradea-mare. 12. Ospetării populare din Budapesta.

Loteria aceasta are în total 3282 de câștiguri, a căror sumă dimpreună cu planul de tragere se urcă la fl. 60,000, — și anume:

1 câștig principal de . . . 60000 fl.	2 câștiguri de câte . . . 2000 fl.
1 „ „ „ . . . 15000 „	4 „ „ „ . . . 1000 „
1 „ „ „ . . . 10000 „	20 „ „ „ . . . 500 „
1 câștig de . . . 5000 „	50 „ „ „ . . . 100 „
1 „ „ „ . . . 4000 „	200 „ „ „ . . . 50 „
1 „ „ „ . . . 3000 „	3000 „ „ „ . . . 10 „

Tragerea va urma nesmintit la 23 Decembrie 1896.

Fiecare los costă 2 fl. v. a.

Losuri se află: la direcțiunea loteriei în Budapesta (Pesta, oficiul de vamă, mezanin), la toate oficiile de dare, de loterie și debitori de sare, la cele mai multe oficii postale, la „Mercur“ în Viena și la organele de desfacere de losuri aflătoare în toate orașele și localitățile mai însemnate.

Budapesta, 4 Octomvrie 1896.

[2306] 4-6

Direcțiunea loteriei reg. ung.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă
Carte de bucate

a

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare
cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicatese sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (de la 2 fl.) acum
numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto
(20 cr. recomandată).

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barclanu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barclanu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu ajunsă în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți pretioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“,

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu preț redus. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4. — numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80. Opul întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11. — numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după înscrierea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Othello, novelă de Wilh. Hauf, traducere. 81 pagini numai 10 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrire al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterea de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Doné drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.

Aotele conferinței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Tesaur de Monumente istorice, atât din vechiu tipărite cât și manuscrise, cea mai mare parte străine, adunate, publicate cu prefațe și note ilustrate de A. Popiu Ilarianu. (Tomul II. și III.) București 1864 la 1 fl. 50 cr.

Doné raporturi de-ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Caiu Cornelii Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după încetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatoriului“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertrac-tarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.